

Bhāg. P. 3, 23, 4. अग्रप्रतिघात 1, 12, 16. अनुकूल KATHAS. 18, 406. प्रतिकूल ÇĀK. 7, 16. अनुभ AK. 3, 4, 22, 151. युक्ते च देवे युध्येत so v. a. unter günstigen Aspects M. 7, 197. प्रतिकूलदेवता f. nom. abstr. PAKĀT. 192, 21. Das m. KĀND. Up. 7, 1, 4. 2 erklärt ÇĀK. durch उत्पातज्ञान, aber das Wort ist wohl hier als adj. zu fassen. — Vgl. अ०.

देवक 1) am Ende eines adj. comp. = देव Gottheit: यः सर्वभूतानि सदैवकानि (सदैवकानि, सदैवतानि?) प्रस्थे ऽज्ञयत्खाण्डवे MBu. 8, 1985. — 2) f. ई = देवकी N. pr. der Mutter Kṛṣṇa's ÇKDa. nach dem Bhāg. P. ० नन्दन m. Bein. Kṛṣṇa's ÇKDa. nach AK.; die uns vorliegenden Ausgaben lesen देवकी०.

देवकोविद् देव + को० adj. vertraut mit den Geschicken der Menschen; f. आ Wahrsagerin ÇABDAR. im ÇKDa.

देवतत्रि patron. von देवतत्र HARIY. 1994.

देवचित्तक देव + चि० adj. über das Schicksal der Menschen nachsinnend, dasselbe kennend; Beiw. Çiva's Çiv. m. Astrolog MBu. 12, 4454. R. GORR. 2, 3, 21. KĀM. NĪTIS. 9, 25. VARĀH. BRH. S. 2, c (2, a). 2, 13. Fatalist WILS.

देवचिन्ता देव + चि० f. Fatalismus WILS.; eher die Beschäftigung mit der Astrologie.

देवजन (von देवजन) adj. f. ई zum Göttervolk gehörig: विशः AV. 10, 2, 22.

देवज्ञ देव + ज्ञ adj. schicksalskundig, die Geschehnisse der Menschen kennend; subst. Astrolog AK. 2, 8, 14. H. 482. MED. ū. 4. JĀGŪ. 1, 312. HARIY. 4265. R. GORR. 2, 3, 18. VARĀH. BRH. S. 2, c (2, b). 42 (43), 12. 23. 47, 18 u. s. w. RĀGĀ-TAR. 1, 119. 4, 4. VET. 2, 15. Beiw. Çiva's Çiv. ० सन्मुनि N. pr. eines Astrologen Ind. St. 2, 253. देवज्ञा f. Wahrsagerin AK. 2, 6, 1, 20. MED. देवज्ञव n. das Vertrautsein mit der Astr. VARĀH. BRH. S. 2, 17. देवज्ञविलास m. Titel einer Schrift MACK. Coll. I, 129.

देवत (von देवता) 1) adj. f. ई auf eine Gottheit oder die Gottheiten, bes. auf die bestimmte Gottheit einer heiligen Handlung, eines Liedes u. s. w. bezüglich, derselben gehörig; göttlich: देवतं कृत्वा (इव्यम् Schol.) KĀTJ. ÇR. 6, 8, 18. GOBH. 2, 8, 20. अनुक्रमणी MÜLLER, SL. 216. अक्षरात्र AK. 1, 1, 2, 21. H. 139. तीर्थ (s. u. देव 1) H. 840. — 2) m. (dieses nicht zu belegen) und n. gaṇa अर्थर्चादि zu P. 2, 4, 31. AK. 1, 1, 1, 4. TRIK. 3, 5, 14. oxyt. = देवता Gottheit, häufig als collect. so v. a. Gottheiten, insbes. insofern dieselben in einem Liede verherrlicht werden, gaṇa प्रज्ञादि zu P. 5, 4, 38. AK. H. 88. ऋषिदेवतच्छ्रुत्वासि ÇĀKĪH. GRHJ. 2, 7. ÇR. 1, 17, 2. 5. 13, 1, 3. LĀTJ. 6, 9, 1. 7, 6, 25. नानापि सति देवते ĀÇV. GRHJ. 1, 3. अथातो देवतम् तथानि नामानि प्राधान्यस्तुतिना देवतानां तदैवतमित्याचक्षते NIR. 7, 1. — पितृदेवतकर्मणि M. 5, 41. ब्राह्मणो देवतं मरुत् 9, 317. 319. ब्राह्मणः संभवेनैव देवानामपि देवतम् 11, 84. ÇVETĀÇV. Up. 6, 7. दृष्टं मे देवतं मरुत् MBu. 13, 1526. R. 1, 17, 27. 20, 23. 37, 21. BHARTṚ. 2, 17. VID. 32. BHĀG. P. 1, 11, 7. pl. ARG. 10, 14. HARIY. 10852. R. 1, 1, 84. 29, 22. 60, 22. (ब्रह्मा) जगाम मरु देवतैः — ब्रह्मलोकम् 57, 6. 2, 50, 2. 3, 13, 14. RĀGĀ-TAR. 4, 363. 6, 3. AMAR. 3 (wo देवतैः st. दे० zu lesen ist). देवतपर N. (BOPP) 12, 80. SŪRJAS. 2, 10. Götterbild KAUC. 93. 103. मृदं गो देवतं विप्रम् u. s. w. प्रदक्षिणानि कुर्वति M. 4, 39. 153. देवतानि रुदतीव स्वस्थितिं प्रचलन्ति च BHĀG. P. 1, 14, 19. Am Ende eines adj. comp.

Jemand zur Gottheit habend, als Gottheit verehrend: ऋदेवत (मन्त्र u. s. w.) GOBH. 1, 4, 14. M. 8, 106. 11, 132. JĀGŪ. 1, 22. तदैवत (मन्त्र) NIR. 7, 1. नक्षत्रे वक्रिदैवते MBu. 1, 8045. VARĀH. BRH. S. 10, 2. भर्तृदेवता HARIV. 7743. fg.

देवतपति (दे० + प०) m. der Fürst der Götter, Beiw. Indra's R. 5, 78, 20.

देवतप्रतिमा दे० + प्र० f. Götterbild ABDB. BR. in Ind. St. 1, 41.

देवतरस m. patron. von देवतरस् ĀÇV. ÇR. 12, 10.

देवतरेयं m. patron. von देवतर gaṇa शुभादि zu P. 4, 1, 123.

देवतम् (von देव) adj. durch eine Fügung des Schicksals KATHAS. 25, 197. BHĀG. P. 4, 7, 39.

देवता am Ende eines comp. nom. abstr. von देव; s. u. देव 3, c gegen das Ende.

देवति wohl metron. von देवता gaṇa तौल्वल्यादि zu P. 2, 4, 61.

देवत्य (von देवता) adj. (f. आ) am Ende eines comp. Jmd zur Gottheit habend, an Jmd als Gottheit (acc.) gerichtet, Jmd als Gottheit (dat.) geweiht: सूर्यदेवत्य (मन्त्र) JĀGŪ. 1, 99. नक्षत्रे ऽदितिदेवत्ये R. 1, 19, 2. तदैवत्यासु तिथिषु VARĀH. BRH. S. 99, 3. 42 (43), 49. आराण्यान्सर्वदेवत्यान्मृगान्प्राह्य मरुत्वने MBu. 1, 4571. सर्व०, मदै० ÇĀK. zu BRH. ĀR. Up. p. 59. देवदेवत्ये पित्र्ये कर्मणि M. 2, 189. ऋग्वेदे देवदेवत्यः 4, 124. वागैदेवत्यैश्च चारुभिः 8, 105. — Vgl. देवत्य.

देवदत्त 1) adj. im Dorfe Devadatta befindlich u. s. w. P. 1, 1, 75, Sch. — 2) m. pl. die Schule des Devadatta P. 1, 1, 73, VĀRT. 1, Sch.

देवदत्ति angebl. patron. von द्विदत्त P. 4, 1, 88, Sch. Diese Form geht offenbar auf देवदत्त zurück, von द्विदत्त wäre das patron. द्विदत्ति.

देवदत्तिक adj. f. आ und ई zu Devadatta in Beziehung stehend gaṇa काश्यादि zu P. 4, 2, 116.

देवदर्शनिन् m. pl. die Schule des Devadarçana gaṇa शौनकादि zu P. 4, 3, 106. — Vgl. दिवदर्श.

देवदारव adj. f. ई aus dem Baume देवदारु gemacht, daran befindlich, P. 4, 3, 139, Sch. Davon ein gleichlautendes adj. mit der Bed. daraus gemacht, daran befindlich 155, Sch.

देवदीप देव + दीप m. Auge (die göttliche Lampe) TRIK. 2, 6, 29. — Vgl. देवदीप, देहदीप.

देवत्यायन (patron. von?) m. N. pr. eines Mannes, pl. seine Nachkommen ĀÇV. ÇR. 12, 10.

देवपर देव + पर adj. subst. der das Schicksal obenan stellt, ein Fatalist H. 383. संपत्तेश्च विपत्तेश्च देवमेव हि कारणम् । इति देवपरो ध्यायन्नात्मना न विचेष्टते ॥ KĀM. NĪTIS. 9, 36. HIT. II, 3. MĀRK. P. 34, 89.

देवप्रश्न देव + प्र० m. Befragung des Schicksals, Beschäftigung mit der Astrologie; nach den Lexicographen eine nächtliche Stimme, auf deren Ausspruch man lauscht (vgl. उपश्रुति), TRIK. 2, 8, 26. HĀR. 22. — Vgl. देवप्रश्न.

देवमति m. patron. von देवमत gaṇa तौल्वल्यादि zu P. 2, 4, 61.

देवमित्र m. patron. von देवमित्र gaṇa तौल्वल्यादि zu P. 2, 4, 61.

देवयज्ञपण्डितसूर्य (देव०?) m. N. pr. eines Autors Z. d. d. m. G. 2, 337 (No. 129, d).

देवयज्ञ m. patron. von देवयज्ञ P. 4, 1, 84. gaṇa तौल्वल्यादि zu P. 2, 4,